

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-142(70)/09-11/KW

Warszawa, dn. 11 marca 2011 r.

DECYZJA DNR-1/21/2011

Na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106 i Nr 18, poz. 97), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia kary za niewykonanie przez przedsiębiorcę Halomy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Halomy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 19 listopada 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) powiadomił przedsiębiorcę Halomy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary za niewykonanie decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r.

W powyższej decyzji Prezes UOKiK stwierdził, że bluzki damskie „Fairfaery”, ze względu na obecność uwalniającego się niklu z metalowych nitów oraz brak oznakowania wskazującego na podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie tych produktów na rynek, nie są

bezpieczne i nałożył na stronę postępowania obowiązek określony w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106 i Nr 18, poz. 97), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”. Obowiązek ten polegał na wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez bluzki damskie „Fairfaery”. Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, że realizacja powyższego obowiązku powinna polegać na wymianie metalowych nitów w produktach wprowadzonych na rynek na elementy bezpieczne oraz dołączeniu do nich brakujących oznaczeń. Jednocześnie, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że dowody wykonania powyższego obowiązku w postaci np. pozytywnych wyników badań nowych nitów, faktur korygujących i oświadczeń dystrybutorów, należy przekazać niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r. stała się ostateczna dnia 3 września 2010 r. W wymaganym terminie, który upłynął dnia 17 września 2010 r., strona postępowania nie przekazała Prezesowi UOKiK dowodów potwierdzających podjęcie działań zmierzających do wykonania ciążącego na niej obowiązku.

W związku z powyższym, pismem z dnia 22 listopada 2010 r., na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331; Nr 99, poz. 660; Nr 171, poz. 1206 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976; Nr 223, poz. 1458; Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) w związku z art. 17 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zwrócił się do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o przeprowadzenie kontroli w siedzibie przedsiębiorcy będącego stroną postępowania i ustalenie, czy wykonał decyzję Prezesa UOKiK nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r.

Pismem z dnia 7 stycznia 2011 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK akta kontroli przeprowadzonej w siedzibie strony postępowania. W jej toku strona postępowania oświadczyła, że po otrzymaniu decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r. poinformowała telefonicznie jednego z dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez bluzki damskie „Fairfaery”, jednak nie posiadał on tych produktów w ofercie handlowej. Z uwagi na brak kontaktu telefonicznego z pozostałymi dwoma przedsiębiorcami, którzy mogli być odbiorcami bluzek, strona postępowania zobowiązała się do wysłania im stosownych pism, a następnie do przekazania ich stanowiska Prezesowi UOKiK. W dniu 8 grudnia 2010 r. Mazowiecki

Inspektor Inspekcji Handlowej otrzymał drogą elektroniczną kopie powyższych pism wraz z potwierzzeniami nadania.

Pismem z dnia 12 stycznia 2011 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie, w związku z pisemnym oświadczeniem strony postępowania złożonym w toku kontroli inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwrócił się z prośbą o przekazanie informacji uzyskanych w wyniku korespondencji skierowanej do dystrybutorów bluzek damskich „Fairfaery”. Powyższe pismo nie zostało podjęte przez adresata i zostało zwrócone do UOKiK. Na kopercie umieszczono odcisk pieczętka z datą 18 stycznia 2011 r. z adnotacją listonosza: „AWIZO – mieszkanie zamknięte”, „awizowano powtórnie” z dnia 25 stycznia 2011 r.” oraz adnotacją: „ZWROT. Nie podjęto w terminie” z dnia 2 lutego 2011 r. W związku z powyższym spełnione zostały przesłanki domniemania doręczenia określone w art. 44 k.p.a. i doręczenie uznano za dokonane w dniu 1 lutego 2011 r.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku niewykonania decyzji wydanej na podstawie art. 24 ust. 1, 2 lub 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kara ta ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy jej nałożenie jest zasadne, a jeśli tak – jaka powinna być wysokość tej kary. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie precyzuje katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kary nakładanych na przedsiębiorców za naruszenie jej przepisów. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wskazuje jedynie, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Przedsiębiorca Halomy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wprowadził bluzki damskie „Fairfeary” na rynek i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości

produktu związane z jego bezpieczeństwem. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi wykazały, że z metalowych elementów bluzki uwalnia się nikiel, co narusza przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.), który w załączniku nr 11 wskazuje nikiel jako substancję, która nie może być stosowana jako powłoka w akcesoriach i dodatkach. Zgodnie z § 40 ust. 2 tego rozporządzenia, jeżeli do wytworzenia produktu zastosowano przynajmniej jedną substancję wymienioną w załączniku nr 11 do rozporządzenia, produkt włókienniczy nie spełnia wymagań bezpieczeństwa. Ponadto, produkty nie posiadały żadnych oznaczeń pozwalających na ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za ich wprowadzenie na rynek, co również wpływa negatywnie na ocenę bezpieczeństwa bluzek. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oznakowanie stanowi jedno z kryteriów, jakie organ nadzoru bierze pod uwagę przy ocenie bezpieczeństwa produktu.

W decyzji nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r. Prezes UOKiK stwierdził, że bluzki damskie „Fairfaery” nie są bezpieczne i nałożył na stronę postępowania obowiązek wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty, tj. obowiązek określony w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Prezes UOKiK wyjaśnił stronie postępowania, że wykonanie powyższego obowiązku – w związku z tym, że nie posiadała ona bluzek damskich „Fairfaery” – dotyczy produktów wprowadzonych na rynek i powinno polegać na wymianie metalowych nitów na elementy bezpieczne oraz zaopatrzeniu bluzek w oznakowanie wskazujące przedsiębiorcę odpowiedzialnego za wprowadzenie tych produktów na rynek. Jednocześnie, Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przedstawienia dowodów wykonania powyższej decyzji niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Dowodami takimi miały być np. pozytywne wyniki badań laboratoryjnych nowych nitów, faktura potwierdzająca zakup przez stronę tych elementów, a także faktury korygujące lub oświadczenia potwierdzające wymianę nitów w produktach będących w ich posiadaniu, a w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadali bluzek damskich „Fairfaery” – oświadczenia o nieposiadaniu tych produktów. Przedmiotowa decyzja została odebrana przez stronę postępowania w dniu 19 sierpnia 2010 r. Decyzja stała się ostateczna w dniu 3 września, a zatem termin na przedstawienie Prezesowi UOKiK dowodów jej wykonania upłynął w dniu 17 września 2010 r. W tym czasie strona postępowania nie przekazała organowi nadzoru wymaganych dowodów, co oznacza, że nie wykonała nałożonego na nią obowiązku w terminie

określonym w pkt II decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r. Kontrola przeprowadzona przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej potwierdziła niewykonanie przez stronę postępowania obowiązku nałożonego na nią w pkt I decyzji Prezesa UOKiK, tj. obowiązku wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez bluzki damskie „Fairfaery”. Po otrzymaniu powyższej decyzji strona postępowania ograniczyła się do kontaktu telefonicznego z jednym z dystrybutorów i poinformowania go o zagrożeniu stwarzanym przez te produkty. Zgodnie z oświadczeniem strony, przedsiębiorca nie posiadał już bluzek damskich „Fairfaery”, jednak w opinii Prezesa UOKiK powyższe oświadczenie nie może stanowić dowodu wykonania obowiązku nałożonego na stronę postępowania. W decyzji nr DNR-1/53/2010 z dnia 9 sierpnia 2010 r. Prezes UOKiK w sposób jasny i zrozumiały wyjaśnił stronie, na czym może polegać wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez przedmiotowe produkty oraz jakie dowody powinny potwierdzać okoliczność podjęcia tych działań. Strona postępowania miała zatem świadomość, że w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadają bluzek damskich „Fairfaery” należy przekazać ich pisemne oświadczenia. Pomimo ciężącego na stronie obowiązku nawiązania kontaktu z 2 innymi przedsiębiorcami, którzy zgodnie z jej oświadczeniem mogli zakupić od niej w/w bluzki, dopiero w toku kontroli Inspekcji Handlowej strona postępowania zobowiązała się do wysłania do nich pism informujących o zagrożeniu stwarzanym przez te produkty (w aktach sprawy znajdują się potwierdzenia nadania tych pism), a następnie – do przekazania ich odpowiedzi organowi nadzoru. Strona postępowania nie przedstawiła jednak Prezesowi UOKiK żadnych informacji o wyniku w/w działań. Należy również zauważyć, że działania te zostały podjęte przez organ nadzoru w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzek damskich „Fairfaery”, a strona postępowania została powiadomiona zarówno o samym fakcie, jak i o efektach podjętych działań.

Zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że strona postępowania w wymaganym terminie nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzki damskie „Fairfaery”, ani na to, że tych produktów nie ma już na rynku. W opinii organu nadzoru okoliczność, że strona postępowania nie była w stanie określić kompletnej listy odbiorców bluzek, ani dokładnej liczby przekazanych im produktów, nie stanowi usprawiedliwienia dla

zachowania strony. W wyroku z dnia 8 kwietnia 2010 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że prowadzenie rejestrów czy ewidencji sprzedaży w taki sposób, aby możliwe było ustalenie wszelkich kwestii związanych z rzeczywistym obrotem danym produktem, jest obowiązkiem przedsiębiorcy, który prowadzi działalność gospodarczą w sposób profesjonalny (VI SA/Wa 58/10). W niniejszym postępowaniu niedopełnienie tego obowiązku zostało zawinione przez stronę postępowania i stanowi niewątpliwie okoliczność obciążającą. Strona postępowania nie tylko naraziła bezpieczeństwo konsumentów wprowadzając bluzki damskie „Fairfaery” na rynek, ale poprzez swoje niedbalstwo nie była również w stanie wyeliminować spowodowanego już zagrożenia. Należy bowiem stwierdzić, że strona postępowania nie tylko w wyznaczonym terminie nie przedstawiła dowodów potwierdzających wykonanie ciążącego na niej obowiązku, ale również wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary nie skłoniło jej do podjęcia działań niezbędnych do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty.

Kryterium pomocnicze, które Prezes UOKiK wziął pod uwagę przy określeniu wysokości kary pieniężnej, stanowiła korzyść majątkowa, jaką przedsiębiorca Halomy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie osiągnął ze sprzedaży zakwestionowanych produktów. Z uwagi na fakt, że strona postępowania nie była w stanie wskazać dokładnej liczby bluzek damskich „Fairfaery” wprowadzonych na rynek, Prezes UOKiK, określając wysokość tej korzyści, oparł się na danych ustalonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli w siedzibie strony postępowania. W konsekwencji Prezes UOKiK przyjął, że strona postępowania sprzedała co najmniej 3 dystrybutorom 1800 bluzek (na podstawie faktur VAT nr 1/06/2008; nr 3/06/2008 oraz nr 9/06/2008). Z uwagi na to, iż strona postępowania stosowała różne ceny sprzedaży, Prezes UOKiK przyjął jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki produktu średnią arytmetyczną najwyższej i najniższej ceny sprzedaży, która wyniosła 5,75 zł. Wysokość korzyści majątkowej ze sprzedaży tych produktów, stanowiąca iloczyn liczby sprzedanych produktów i średniej ceny sprzedaży 1 bluzki, wyniosła 10 350 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów, należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę postępowania Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. W wyniku analizy akt sprawy Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do

przestrzegania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów i współpracy z organem nadzoru, jak również do starannego prowadzenia rejestrów sprzedaży.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK postanowił jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów od niniejszej decyzji stronom nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

Halomy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
Ul. Mydlarska 17H
04-690 Warszawa